

Studio 73 - Generalforsamling, mandag 27. Maj 2019

Beretning 2019

Så er det igen tid til at gøre status efter en lang sæson. En sæson på solsiden – dog med lidt skydække i ny og næ. Men, altså overordnet betragtet er det en fin sæson vi gør status over i dag.

En kronologisk gennemgang.

Først vores alm. forestillinger.

Vores **Informationsaften** var igen henlagt til midt-august. Der kommer lidt flere på den side af sommerferien end før, som vi prøvede i 2017. Det giver så en lidt kortere forberedelsestid til de første forestillinger/aktiviteter.

Og det første var **revyen**. Oprindeligt planlagt til foråret 2018, men flyttet til oktober 2018. Sammen med det lokale teater-menneske Anders Pertou blev der sammensat et program baseret på gamle, klassiske og kendte revynumre, som på den ene eller anden måde kan linkes til de 4 store i DK-revy: Passer, Ryg, Kaas og Petersen. Der var meget at lære på kort tid – både tekst- og sangmæssigt. Alt sammen med en ærefrygt for disse numre, som flere jo har ”et forhold” til og derfor er det jo risikabelt, at give sig i kast med det for det kan hurtigt blive en mislykket parodi på det samme. Men i al beskedenhed lykkedes det ganske godt og vi fik det lavet på en måde, så det blev en hyldest til revyen 3 forestillinger gennemført - en søndags forestilling aflyst pga. meget lavt billetsalg.

Så var det ellers med at komme i gang med sæsons juleforestillingen. Og denne gang var det ”juleknas og Juleknus”. Lene Bendrup stod for instruktion og meget mere. Og vi fik jo igen en hyggelig familieforestilling – som det også skal være. Publikum var talstærkt mødt frem – også hjulpet godt på vej af en del børn, som medvirkende, som i øvrigt gjorde det rigtig godt! Så vi gik højstemte på juleferie.

Børneforestillingen kan kort beskrives som en gentagelse af flere års sikker drift. I år havde vi dog lidt flere børn med, hvilket er meget glædeligt. Og selvfølgelig blev det kørt sikkert igennem af Hauberg/Berthelsen – vores hus-inStruktør-duo. I år var det et stykke i den filosofiske afdeling, hvor vores store filosof søren Kierkegaard blev vagt til live og kommenterede begivenhederne undervejs. Vigtigst af alt, så gav ”Eventyret om pigen med de grønne øje”, som stykket hed, vores yngste medlemmer i vores forening et oplevelsesrigt forløb, hvor de bliver trykke ved at

spille teater og forhåbentligt vækker det på sigt, deres interesse for at være med på scenen – eller ved siden – og være en del af det fælleskab, der skal til for at lykkes med det. 4 forestillinger, som afslutter det godt 5 måneders forløb i slutningen af januar. Den ene lå på en fredag aften – og det er ikke just det bedste tidspunkt, så fremover skal vi nok holde os til eftermiddagsforestillingerne i weekenderne. Men, uanset, så var der flot opbakning fra publikum – nok også lidt takket være at der er flere børn med i truppen.

Allerede i januar startede forberedelserne til sæsons sidste forestilling – ”Sikke tider”, som stykket først hed. Men oplægget, som vi har fået fra Vejle syntes instruktørerne Bendrup/Skovbjerg var lidt for tynd, og gik derfor i gang med at skrive meget om og skifte sange ud. Det endte så med at stykket kom til at hedde ”Rabalderstræde”. Og titlen giver selvfølgelig forventning om Gasolin sange – og dem var der også en del af – men der var også plads til andre sange fra den tid fra sidst i 60’erne og starten af 70’erne. Dermed fik vi at sammensat en ”Studio 73 – classic”. Nemlig en musikforestilling med kendt musik, som publikum kan forholde sig til og kan li’ at komme og se her på Studioscenen. Hvilket i den grad er understreget af at, vi faktisk havde udsolgt til alle aften forestillinger og havde pænt fyldt op ved den ene eftermiddagsforestilling vi lavede. At vi også scenografisk fyldte pænt op i salen bl.a med en imponerende flot udgave af ”Storkespringvandet”, højner vel kun underholdningsværdien af den teateroplevelse folk tager med sig hjem.

Altså i alt 4 opsætninger i sæsonen. Men der har jo været rigtig meget andet ind i mellem.

Koncerter:

Den årlige **frokostjazz**-arrangement. Med Six City Stompers, som med hele deres karisma og svingende jazz fik fadøllene til at skumme. Og de trak godt med publikum så, der er helt sikkert et publikum for jazz – så længe vi finder den rigtige genre. Samarbejdet med Jazz-i-Trekanten, som også sponsorerer en del af orkestrenes honorar – er en god partner for os i denne sammenhæng. Og det er de også i år, hvor vi igen inviterer til den 1. september.

Et par dage efter havde vi besøg af **Beatrio** med Per Wium, som spillede Beatles numre og fortalte historier og anekdoter fra Beatles historien. En uges tid efter havde vi besøg af **Jens Lysdahl Trio**. En ”sing-a-song-writer” koncert, som var helt i top – desværre ikke så mange publikummer. Men dem der ikke kom, gik glip af noget. Heldigvis har vi jo ”Godset” i Kolding i ryggen, så vi har ikke nogen økonomisk

risiko, når de betaler hyren for os. Sidst i oktober var **"Nikolaj og Piloterne"** på plakaten og gav en forrygende koncert, hvor man kunne synge med på de gamle hits. De sidste koncerter i denne sæson skal vi så hoppe hen til februar for at finde. Det var Tørfisk, som fyldte salen en fredag aften og endelig en omgang søndags-jazz med "Jutlandia New Orleans Quartet".

Det giver 6 musikarrangementer. Men der er mer' endnu, som Jørgen Ryg sagde...

For der har jo også været "Sang, snak og søde sager" som blev sat i Verden af invitiativtagerne Lone, Lene og Preben tilbage i januar 2018. Konceptet ser ud til at have bidt sig fast. Til alle 9 sangaftener i sæsonens løb, var der mange mennesker, som nyder at synge med – og nyder det overdådige kagebord, som der disket op med hver gang. Selvom vi er nord for Kongeåen, så er det på højde med et Synnejysk kaffebord. Så alle 3 elementer i titlen er fuldt ud imødekommet. Og det fortsætter i den kommende sæson.

Udover 4 forestillinger, 6 koncerter, 9 sangaftener – er der også lige 8 udlejningsweekender – udover alle de øvedage/aftener, scene/teknik aftener, som der er. Så må vi sige, at der er booket godt op her på Studioscenen.

Og hvad har der IKKE været:

Den "musikalske julehygge eftermiddag", som vi startede i 2014, blev desværre ikke til noget denne gang. Vi nåede ikke at finde en løsning på en model, som passer de medvirkende og overskuddet til at finde nok frivillige musikere var ikke til stede. Vi håber det kan lykkes i år.

Vores Big Band har heller ikke været aktiveret i denne sæson. Om vi kan få det genstartet ligger hos medlemmerne af orkesteret. Hvis ikke der er tilstrækkelig opbakning til at fortsætte det, bliver det meget svært at få det det op at køre igen.

Økonomien:

Skal I høre om, om lidt. Men jeg vil alligevel løfte lidt af sløret, da vi nu endelig igen er gældfrie takket være de mange aktiviteter, som har givet penge i kassen og dermed nedbragt og elimineret vores forpligtigelser. Så fremadrettet skal vi ikke betale til afdrag og renteudgifter og andre kedelige ting, men i stedet glæde os over hver tjente krone, der kan bruges aktivt i foreningen. Så efter i flere år, at have prioriteret al overskud til at afvikle gæld, så skal der nu prioriteres i de mange ønsker, der sikkert er, for at forbedre tingene for foreningen.

Sponsorater og fonde her er der ikke så meget udvikling bortset fra at vi fastholder de fleste – og enkelte nye er da også kommet til i årets løb. Vi vil prøve at kontakte tidligere frafaldne sponsorer for at re-aktivere dem som bidragydere – alt andet lige må det være nemmere at hente nogen af dem ”hjem” i folden, når de kender os – men skulle der være nye emner hører vi de også gerne. Men vores største sponsor – hvis jeg må bruge det ord – er fortsat Vejen Kommune som vi har et særdeles stabilt og upåklageligt samarbejde med.

Men er alt så fryd og gammen?

Som jeg indledningsvist sagde, er der også skydække på himlen. Og måske kan det trække sammen til mere mørke skyer.

Som jeg også kort var inde på ved sidste års generalforsamling, så er den tendens med, at det er de samme – få – mennesker, der laver al arbejdet blevet forstærket. Derfor citerer jeg (fra beretningen 2018):

”det vil være bydende nødvendigt at flere byder ind og vil hjælpe til. På den måde vil vi også i højre grad kunne udvikle foreningen, som både samlingssted og som et af byens kulturelle tilbud.”

Groft sagt, det er ikke sket. Det er blevet sværere og sværere at få nogle til at lave noget af det arbejde, som ikke foregår PÅ scenen. Eks. at hjælpe i baren ved forestillinger – det ligger der et stort (og træls) stykke arbejde i at skaffe. Og gerne flere teknikere, flere kostumefolk osv.

Men faktisk er det også ved at være en udfordring at finde tiltrækkeligt med aktører til nogle af forestillingerne – og især at de står ved deres tilmelding til at være med. Vi holder jo meget af musikforestillinger – men det viser sig også svært, at få nogle til at forpligte sig til at være med i orkester. F.eks. ved den seneste forestilling ”Rabalderstæde” hvor vi havde et meget – omend dygtigt – ungt band. Men det tog også noget tid inden det var samlet.

Færre bærer mere. De berømte ildsjæle, Tordenskjolds soldater. Og dem skylder vi en KÆMPE tak. Men hvor længe gider de, at blive ved med det? Og hvor meget kan vi forlange af medlemmer, at de skal bidrage uden at de vender foreningen ryggen?

Det er en diskussion vi må tage – og måske allerede under punktet ”Fastsættelse af kontingent”, hvor vi præsenterer 2 forslag til ny struktur. Det kommer vi tilbage til.

Med så mange aktiviteter, som vi trods alt har, skal vi også være opmærksomme på vores planlægning. Der har i sæsonens løb været nogle snævre tidsrammer, hvor forestillinger, udlejninger og koncerter har lagt meget tæt og dermed har givet nogen forstyrrelse i kalenderen. Mange af disse aktiviteter har så også bidraget til at vi nu er blevet gældsfrie. Så den balance skal vi også have for øje.

Vi har et godt grundlag at arbejde ud fra. Men det er – mere end nogensinde – bydende nødvendigt, at opgaverne deles ud på flere hænder. Ellers skrumper vores basis. Og Studio 73 som forening, der er båret af medlemmer, ser en mørk fremtid i møde.

Det er en fattig trøst, at høre at andre foreninger med væsentlig flere medlemmer end os og betydeligt højere kontingenter har samme udfordringer. Det frivillige foreningsliv er i den grad udfordret. Og hvis ikke folk igen begynder at engagere sig mere i foreningerne, er de der ikke en skønne dag. Og så er det måske for sent – så mangler vi pludselig de mange aktiviteter og tilbud i vores hverdag, som de frivillige foreninger står for. Skal det så være kommunalt drevet? Så bliver det i hvert fald på andre betingelser end vi kender i dag.

Der er ikke noget "quick-fix". Om det findes ved jeg ikke – de seneste års "individualisering" i vores samfund er ikke noget, som hjælper til at styrke et "forpligtende fællesskab".

Og således opmuntret.....

Jeg skal denne gang undlade at kigge frem mod næste sæson. Det bliver der en ny bestyrelse, som skal. Men selvfølgelig er der allerede nu en del ting i kalenderen – både forestillinger og koncerter. MEN vi har et informations-møde tirsdag 13. august, hvor alle kan komme og høre mere.

Afrunding

Her til sidst bliver det til en lidt anderledes tak end normalt.

Det er min sidste beretning og derfor vil jeg gerne sige en KÆMPE tak til alle dem, som jeg har haft fornøjelsen at arbejde sammen med i bestyrelsen – og i foreningen - gennem alle årene.

Tak for den opbakning og loyalitet, der har været fra Jeres side til vores forening.

Der er meget usynligt arbejde som gøres, der først bliver synligt, når det IKKE gøres. Det har alle, jeg har mødt på min vej her i Studio 73, givet deres store bidrag til, for at vi har fået tingene til at fungere. 1000 tak.

Til den nuværende/afgående bestyrelsen også en tak for endnu en stor indsats i året, der er gået.

Tak for Jeres opmærksomhed!

Peter Simoni

Formand

Vejen, 27. Maj 2019